

У світі є безліч професій. Всі вони різні і, звичайно, кожна необхідна по-своєму. Але мені хотілося б виділити одну – професію вчителя, тому що я вважаю її дуже важливою. Вчитель навчає, вкладає в людину знання, свій досвід і навіть у деякі моменти наставляє свого учня на вірний шлях, допомагає прийняти правильне рішення.

У вік комп'ютерних технологій ця професія не в моді. Тим менше випадкових людей стають «наставниками дитячих сердець». І нехай, але бути вчителем – велика честь! Це дар, покликання!

Прикладом такої відповідальної людини, з особливим педагогічним талантом є вчитель початкових класів, вчитель вищої категорії, Відмінник освіти України, вчитель-методист Баловненської ЗОШ I – III ступенів Новоодеського району Жепало Марія Василівна.

47 нелегких, але таких творчих, незабутніх, наповнених любов'ю до дітей, до улюбленої справи, літ учительської праці.

Це тонкий психолог і прекрасний педагог. Її поява завжди супроводжується чарівною посмішкою. Вона вміє все: і вдало пожартувати, і підбадьорити напередодні контрольної, і зрозуміло пояснити важку тему. Сама вона, здається, розповсюджує світлу енергію, доброту, тепло. Коли учень не зрозумів якусь тему, обов'язково пояснить знову, хоч у неї не так багато вільного часу. Марія Василівна ніколи сліпо не йде за програмою, часто робить для вихованців цікаві відступи. Коли вона пояснює нову тему, обов'язково розповідає з гумором, що допомагає краще запам'ятати матеріал. У кожній дитині вона бачить насамперед людину, а потім — учня.

Це інтелігентна, освічена, вихована, різностороння особистість, небайдужа до своїх підопічних, вона радіє і переживає за них, а в разі потреби допомагає їм. Вона робить все для того, щоб її вихованці були сильними, розумними, відповідальними.

Марії Василівні притаманна така риса, як проникливість. Вона бачить і коли учень не готовий до уроку, і якщо щось турбує дитину, знаходить дороги до найпотаємніших куточків дитячого серця, вказує на помилки лише для того, щоб у подальшому житті вони не допускалися їх. Вислухає, дасть гарну пораду, заспокоїть теплим словом і подарує щиру усмішку, що лине із глибини душі. На уроках Марії щоб у подальшому житті минник освіти України, вчитель-методистдуже цікаво.

Основне в її методиці — навчати і навчити. Вона не залякує, вона не підвищує голосу. Марія Василівна любить свою роботу понад усе. Вона має ту душевну щирість і благородство, які найбільш імпонують людям, які її оточують. Прояв внутрішньої, духовної суті розкривається, насамперед, в її чуйному характері, що становить особливу, неповторну, індивідуальну рису цієї жінки.

Марії Василівні не дарують золота, бо воно постійно з Нею, золото – це Її вихованці, оскільки через любов до них Вона обрала цю професію. Вони бувають і працелюбні, і ліниві, і цілеспрямовані, і бешкетні, і надійні, і байдужі… та всі вони Її! Це Її квіти, що плекає та вирощує Вона протягом багатьох років, поливає своїми знаннями, наділяє їх тим, що є у Її серці та душі, віддає останні сили, недосипає ночей, аби донести в молоді гарячі серця добре і вічне. Нема такої сталі, з якою можна порівняти Вашу терплячість, Маріє Василівно. Вчитель – це Ваше покликання!

Сяйте ж далі так яскраво! Сил Вам, наснаги, щастя, здоров'я, радості, щирих посмішок!

Біла О. О.